

TIENG-DAN

LA VOIX DU PEUPLE 報 民
Hải quân xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

Hai đều lợi so
nhau thì lấy bên
dài, hai đều hại
so nhau thì lấy
bên vắn.

GIÁ BÁN	
ĐÓNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm 1.500	2.000
Ba tháng 2.50	3.50
Một tháng 1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thọ và muốn gọi cho M. TRẦN
ĐÌNH-Phiên. Ai đang quảng cáo
vội vàng coi thường gọi trước.

BẢN-BÁO ĐỐI VỚI CÁC CÔNG-CUỘC KIẾN-TRÚC TRONG XỨ

Gần đây, Bản-báo có đăng đôi ba bài lai-cáo của dân nhào-quê, vì có phá vườn dơi mà phá phân nân về việc nông-giang (Phủ-yên, Nghệ-an). Có người thấy như thế nói rằng Bản báo không vui lòng tán-thành các công cuộc kiến-trúc trong xứ. Lợi có nhiều bài lai-cáo về vấn đề ấy mà Bản-báo không đăng, nên cũng có người trách Bản-báo không săn lùng binh-ực nhân-dân.

Vậy Bản-báo xin phó bày ý-tưởng của Bản-báo về các công cuộc kiến-trúc trong xứ để mọi người đều rõ.

Đứng giữa thời-kỳ kinh-lẽ cạnh tranh, muốn nước mạnh dân giàu, phải lấy khoa-học mà mở mang, đó là lẽ cũ-nhiên. Khoa-học là gì? Tức là các công-cuộc kiến-trúc như thiết-lộ, nông-giang v. v. Bản-báo đã mượn con đường ngôn-luận để giúp cuộc khai hóa trong xứ, thì đối với các công cuộc kiến-trúc ấy, lẽ nào lại không vui lòng tán-thành?

Nhưng nghĩa-vụ của một nhà ngôn-luận thành chính ở xứ ta trong buổi bây giờ phải có hai mặt: một mặt đối với toàn-quốc nhân-dân, lại một mặt đối với quyền hành-chánh.

Ở các nước văn-minh, quốc-gia tức là của toàn-quốc nhân-dân gây dựng. Sở vọng của nhân-dân đã có các hội-nghị đạo-dạt; những sự các hội-nghị đạo-dạt đã có quyền hành, chánh thực-hành. Thành ra bao nhiêu công cuộc kiến-trúc mà quyền hành-chánh kinh dinh trong nước có thể nói rằng hợp được với sở-nguyện của dân-chúng. Tuy vậy, vẫn còn nhiều chỗ khuyết điểm, các báo-chương thường mượn đề làm đề án trên trường ngôn-luận loan.

Các nước văn-minh còn như thế, huống gì xứ ta.

Ở xứ ta bây giờ, vẫn biết rằng có chánh-phủ Bảo-hộ làm chủ trương trong cuộc khai hóa; nhưng có chắc Bảo-hộ hiểu hết được sở-vọng của dân-chúng không? Vẫn biết rằng có Dân-biểu để đạo-dạt; nhưng Dân-biểu có phải thay mặt hết cả dân-chúng không? Giá-phóng Dân-biểu thay mặt hết cả dân-chúng, có chắc chánh-phủ thực-hành hết những điều yêu cầu của Dân-biểu không? Bởi các lẽ ấy cho nên đối với các công cuộc kiến-trúc trong xứ, nhà ngôn-luận thành chính trước khi tán-thành, cần phải khảo sát (thứ thế

kỹ-lương.

Nay hãy lấy một công cuộc kiến-trúc nên tán-thành như công cuộc nông-giang mà nói, thời tùy chủ ý rất hợp với sở-nguyện của đồng-xứ nhân-dân, mà trong các cách thực-hành vận vật, chưa chắc đã mười phần hoàn-hảo; như: 1) cần tiêu ở nơi thấp đã sẵn nước, mà không cần ở nơi cao không có nước; 2) có thể tránh nhà tránh vườn, mà không tránh; 3) có thể không phạm đến đền chùa mồ mã trong dân gian, mà cứ phạm. Phạm ngôi nơi này mà đoán định công việc một xứ họ, hay chỉ quan sát hai ba tháng cả cái vận-mệnh của một xã, một làng đã có mấy mươi đời, đâu kiến văn nhiều, học-thức rộng, cũng khó tránh khỏi những mối sơ sót đó. Không những sơ sót công ở xứ ta, sơ sót công nước nào cũng vậy. Bản báo thường đem những bài lai-cáo về công-vụ nông-giang đăng lên báo chương là chỉ có ý hiển những tài liệu khảo sát cho sở-độc công, chứ không có ý ngăn-trở công vụ nông-giang vậy.

Ngoài ra lại còn những cách những nhiều của các người tổng sự đi về nhà-quê. Những điều những nhiều ấy, không phải chỉ riêng các người tổng sự, sở-độc công, mà ở các sự khác cũng thường xảy ra. Những điều như vậy mà Bản báo phó bày lên báo chương, là để cho dân chúng biết mà đề-phòng, và có ý trông quyền hành-chính tra xét, chứ không có ý gì khác.

Đó là nói về nghĩa-vụ đối với quyền hành-chánh. Đối với dân-chúng, Bản-báo không thể bình-ực những lợi quyền vận vật của cá nhân mà bài bác những việc công ích trong xứ. Người mình, nhất là ở hương thôn, phần nhiều kiến-văn hẹp, học văn ít, chỉ thấy lợi trước mắt mà không thấy được lợi hai ba mươi năm về sau, nên những lời than trách về phần lợi riêng của cá nhân thời bản-báo không thể bình-ực được.

Song về một quyền-chánh thì cũng trông cho chánh-phủ xem xét kỹ càng, đứng để cho những người thừa hành, mượn gió bẻ măng mà làm khổ cho dân nghèo, đó đến nỗi sinh đều ác cảm. Ấy là thâm ý của Bản-báo vậy.

PHÉP NUÔI LỢN

(Trích trong sách « Phép nuôi lợn » của ông thơ-y Nguyễn-trung-Trữ)

KHÔ DẦU

Ở nước ta, có nhiều tinh trồng đậu phụng (lạc) và trồng dừa, để ép lấy dầu. Còn khô dầu thường dùng bón cây. Đó là một sự rất phí.

Nên biết rằng các thứ khô dầu là những thực phẩm rất bổ, khô dầu vừa có nhiều chất đạm, vừa có cả chất bột và chất mỡ nữa. Như khô dầu dừa và khô dầu phụng thì chỉ khác dừa và đậu phụng một điều là có ít chất mỡ hơn, có nhiều chất đạm và chất bột thì cũng bằng nhau. Coi vậy đủ hiểu khô dầu rất bổ.

Ở bên Pháp, phần nhiều những nhà nuôi súc vật đã hiểu rõ rằng khô dầu cũng bổ bằng những loại ngũ cốc mà giá lại rẻ hơn, cho nên họ dùng nhiều khô dầu làm. Và chẳng, trong khô dầu thường có nhiều chất lân và chất vôi, là những chất bổ cốt. Bởi thế những lợn con, hoặc những lợn chữa ăn khô dầu rất tốt.

Vậy bà còn ta ở những nơi có sẵn khô dầu, nên dùng nhiều thứ đó mới phải. Và lại, nếu cho lợn ăn khô dầu thì phân nó lại càng tốt thêm (có thêm nhiều chất bổ), thành ra vừa nuôi được lợn, vừa có phân tốt để bón cây.

Lựa chọn khô dầu. — Khô dầu càng mới càng tốt.

Chọn khô dầu, nên dùng cách này: Lấy hai cái đĩa trắng sạch, đổ nước sôi cho gần đầy, rồi hòa khô dầu vào đó. Một đĩa thì hòa khô dầu tinh khiết, còn đĩa kia hòa khô dầu thô, nghĩa là hạng khô dầu thực tốt.

Hòa xong, đem so sánh hai đĩa sẽ biết được khô dầu tinh khiết có tốt hay không. Nếu thấy trong thứ khô dầu đem thử có nhiều vôi, nhiều đất cát, và nhiều rơm rác, thì là khô dầu xấu. Như không sẵn khô dầu tinh khiết, thì cứ hòa khô dầu của họ bán vào một cái đĩa như vừa nói ở trên, coi cũng đủ biết.

Khi nào người bán hàng đã trộn lẫn phân vào khô dầu, để mình lầm tưởng trong khô dầu còn nhiều dừa vụn, hoặc đậu phụng vụn, thì lấy vài giọt giấm nhỏ thử vào miếng khô dầu đó. Nếu thấy có chỗ đỏ nhỏ giấm đó vừa lèo-xèo, vừa lơi bốc lên, thì chính là người thêm vôi vào.

Đề danh khô dầu. — Phải đề danh những bán khô dầu vào một nơi tối, bởi vì khô dầu để nơi sáng có mùi hôi dơ, nên súc vật không chịu ăn. Hoặc giả nó có mùi hôi, ăn không được. Lại phải chọn một nơi khô ráo mà để cho khô dầu khỏi ẩm mốc, kéo súc vật ăn vào dễ sinh bệnh.

Lúc cắt đi, phải xếp khô dầu xa một chút và xa tường.

Những bán khô dầu phải đề nguyên mới đề danh được lào. Bán nào cũng phải xếp đứng, mỗi bán lại phải lót thêm một ít rơm khô cho khỏi ẩm.

Đứng bao giờ đề k. ở đâu trong bao giờ mà không chất bao lên bao kia. Làm như vậy, khô dầu dễ ẩm mốc lắm.

Nếu chịu khó giữ gìn như vừa nói ở trên, thì có thể đề danh khô dầu đậu phụng trong 7-8 tháng được. Đó là kể tự lúc để ép dầu xong. Còn khô dầu dừa và khô dầu vừng chỉ để được trong vài ba tháng là công.

Khí mua khô dầu, nếu không

VẬN-VĂN

biết thứ mới hay thứ cũ, thì phải cân thận và không nên mua nhiều, chỉ nên mua đôi dồng thôi.

Khô dầu đậu phụng (lạc). — Trong các thứ khô dầu, chỉ có khô dầu đậu phụng là bổ nhất. Đem 100 grammes khô dầu đậu phụng ra phân chất, thì thấy những thứ này:

nước	11.50
chất đạm	47.00
c' axit mỡ	7.30
chất bột	24.10

Lại còn có thêm:

chất lân	1.17
chất vôi	0.16

Hai chất sau đó là những bổ cốt. Lợn nhỏ, lợn chữa và lợn đẻ, ăn khô dầu lạc rất tốt, vì thứ khô dầu đó có nhiều chất đạm là chất dễ biến thành ra bắp thịt và các cơ thể như tim, gan. Nó lại có nhiều chất bổ cốt, nên lợn con ăn mau lớn và cứng cáp.

Về sau, lúc lợn đã lớn rồi, không cần cho nó ăn khô dầu lạc nữa. Bởi giờ chỉ cho nó ăn nhiều những thứ có bột cũng đủ béo.

Vị khô dầu lạc thường lại, vậy khi nào dùng nó, phải cho thêm một ít muối vào cho lợn ăn được ngon miệng.

Lợn nhỏ, mỗi ngày cho ăn độ 50 hoặc 100 grammes còn lợn lớn thì cho ăn từ 200-đến 500 gr.

Độ hai tháng trước khi làm thịt, không nên cho lợn ăn khô dầu lạc nữa.

Te nên nhớ rằng: lúc cho lợn ăn khô dầu lạc, phải cho nó ăn thêm một ít rau cỏ, hoặc một ít cám, kéo nó hay bị táo.

Khô dầu vừng. — Ở Nam-kỳ và ở phía Nam xứ Trung-kỳ có nhiều khô dầu vừng.

Trong 100 grammes khô dầu vừng, có những chất này:

chất đạm	21.40
chất mỡ	8.50
chất bột	38.70
chất lân	1.34
chất vôi	0.56

Lợn ăn khô dầu vừng, vừa rắn vừa ngon thịt. Bởi vậy, nó có thể ăn thứ khô dầu đó mỗi ngày làm thịt cũng không ngại. Song phải biết rằng: khi nào cho ăn, hãy đem nghiền khô dầu ra, chứ đừng làm ăn từ trước, kéo khô dầu chóng chua và chóng có mùi hôi, nên lợn không chịu ăn.

Lợn con mỗi ngày cũng cho ăn độ 50-100gr; còn lợn lớn thường cho ăn từ 200 đến 500gr.

Khô dầu vừng. — Khô dầu vừng cũng tốt. Trong 100 grammes khô dầu vừng có đến 35 grammes chất đạm, 2.3gr. chất lân 2gr.50 chất vôi. Coi vậy đủ biết rằng: lợn chữa, lợn đẻ và lợn con ăn khô dầu vừng rất tốt.

Lúc mới bắt đầu cho lợn ăn khô dầu vừng, hãy nên cho nó ăn từng ít một: mỗi con độ 30 hoặc 50 grammes. Nếu thấy tốt, về sau sẽ gia thêm lên. Khi cho lợn ăn khô dầu vừng, cũng phải cho nó ăn thêm rau cỏ để nó khỏi táo.

CHUYÊN HAY

MỘT CÁCH BÀN BÁO KHỎE MÀ KHÔNG MẤT TIỀN

Ở nước Mỹ, về các địa phương, những người bán báo thường thưởng một cái đôi, bên đường M8-10, chẳng biết các thứ báo gần bên cái đó, mỗi tờ giá bao nhiêu nên ra mình bạch, rồi để đó về nhà. Khách qua đường ai mua tờ nào thì theo giá mà bỏ tiền vào trong cái đó ấy.

Vấn-mình thật! Khiến ta nghe nói mà sinh thèm! Ở nước ta bán báo mà làm theo cách ấy, thì chẳng những báo mất mà có lẽ cái đôi cũng không còn! Không trách nào báo ở nước Mỹ xuất bản hàng ức hàng triệu mà trên tờ báo không khi nào phải nhắc đến chuyện « đôi tiền báo ». Còn xứ ta thì nhà báo nào cũng thấy những mục « Mất báo », « Báo chậm », « Xin gửi tiền báo » luôn!

H. H.

CÙNG BẠN GỬI BÀI

Bản báo thường nhận được những bài lai-cáo của anh em dân nhà quê, vẫn vẫn lòng dâng báo, song hoặc ký tên không rõ, hoặc ký tên chung (như: « Đồng dân », « Dân làng », « Dân xã », « Dân xã », « Dân xã »), có đều gì muốn hỏi lại thì không biết gửi thư về đâu, nên không thể đăng được.

Vậy anh em ai có gửi bài thì phải ký tên rõ ràng (tên này để nhà báo biết), còn tên muốn để dưới bài thì nào thì tùy ý) và nếu muốn các anh em nào tiếp theo một bài nào đã đăng rồi thì xin chỉ số báo có bài đó cho tiện việc in xem lại.

B. D.

SÁCH CẨM

Nghị định Tòa Khâm ngày 12 Sep. tembre 1929 cấm không cho lưu hành và tán trữ trong địa hạt xứ Trung kỳ quyển NHÂN ĐẠO (cả ba cuốn) xuất bản ở nhà in Tin Đức Thư Xã Saigon.

HIỆP-UỐC TRUNG-PHÁP

(Tiếp theo)

Nhưng ai cũng có biện-pháp riêng của mình. Pháp cho rằng Hoa kiều ở Đông-dương được như thế là bần-đãi đến tội bực rồi, nhưng Trung-hoa lại cho như thế là quyền-lợi và phẩm-giá Hoa-kiều bị thiệt thòi không kể. Theo lời phê-bình của đại-biểu Trung-hoa thì cách biện-thuyết Pháp một mực lấy nguyên-trạng bất bình-dẳng trước làm căn-cứ. Trung-quốc bây giờ khác hẳn Trung-quốc vào thời đại Mãn-thanh; chỉ vì vậy mà đại-biểu Trung-hoa biện lại đại ý nói:

Trên pháp luật Hoa-kiều ở Việt-nam bị phân xử theo luật Hoàng-triều, thế không phải là bần-khắc thì gì? Gọi rằng quốc-tế bình-dẳng, Hoa-kiều đương nhiên được đối-thị ngang người Pháp, sao lại sang thiển ra nguyên tắc rằng Hoa-kiều không thể được biệt đãi hơn người bản-xứ? Còn về đường xe-lửa tỉnh Xán, Trung-hoa được những điều nhượng bộ lại vật mà đất Việt-nam về bình-biến-thành thế-lực phạm vi của Pháp, như vậy thắng lợi về ai?

Nhưng đại-lời làm gì, việc ngày sự thực hành hành trước mặt chúng ta rồi. Ở trên chiến trường ngoại-giao quốc-tế ngày nay, cái công-lệ « tru-thắng liệt bại » ai ai đều công-nhận là một cái định-lý hiển-liệt. Thật thế! nước nào lợi không lợi dụng cái quyền quốc-tế tru- việt-minh để cưỡng-bức các nước liệt-nhược phải thừa nhận lợi-ích cho mình? Từ cuộc Nha-phiến chiến-tranh đến ngày dân-quốc thành-lập, Trung-quốc vì chính sách ngu-dân của họ Mãn mà phải trả tiền một hồi khôn-vận rất thế thảm; kết quả tất-nhiên cái tình trạng ấy là bao nhiêu quyền-lợi Trung-hoa, hề liệt-quốc có chiếm lấy được thì bực đọat ngay. Cảnh địa Hoa-kiều ở Đông-dương cũng thế, nghĩa là Hoa-kiều bị thiệt-hại đến một giới hạn « bất-khả-việt » vậy. Tổng-chỉ, đại-biểu Trung-hoa cho những lý-do đặc-biệt của Pháp viện-dân nhất liệt không đáng cả, và Nam-kinh đối-với phẩm-vị Hoa-kiều ở Đông-dương rất kỳ-lam hết mản.

Đọc giả mới xem qua biện-pháp của hai bên Trung-Pháp, thấy những yêu-điều mâu-thuẫn báo-với nhau, chắc nhiều kẻ dự-đoan rằng không-không khi nào mà điều-hòa được. Nhưng không-đâu! Đó chỉ là thủ-đoạn « ngoại-giao », giảo-biến-phủ từ-mà-thời, chính những người đứng-ra phải-biểu cũng-vẫn biết-biện-pháp-mình là có chỗ sai-lầm. Ta cứ thực-tế mà quan-sát, địa-thể Việt-nam và Trung-quốc ở vào một đất-Đông-Á, chủ-quyền Pháp ở Việt-nam, không-phải Pháp là chủ-quyền, không-quyết-với Trung-hoa mà mỗi-ác-cảm tương-lai được. Trái-lại Trung-hoa tuy-yêu-cầu-cực-đoan như-vậy, nhưng-bản-ý-chí-mong mỗi-thứ-nào P. áp-chịu-nhưng-bộ-lí-nhiều, được-triều-chỉ-dẫn-kí-trong-nước-cho-yên, cho-mỗi-giao-hảo-trong-khoảng-quan-hệ-Trung-Pháp-bình-đẳng-lợi-cho-quyền-thống-trị-của-phải-chấp-chính-biến-thời-vậy-trước-mau-hai-bên-thế-nào-cũng-sẽ-thỏa-hiệp-công-nhau.

Đại-biểu Pháp, Trung-khởi-hành-hội-nghị-lần-thứ-nhất-vào-ngày 24-Janvier 1929, đàm-phán-ngồi-ở-tháng (xem tiếp trang tiếp theo)

T. D.

Tình hình pháp quyền
Về việc luật quốc gia...

Tình hình Văn nam
Trước đây Lạc-hân đi theo...

BA LẠC SÍ DANG (Palestine)
Chính diện
Bản Công-văn cuối cùng...

OC-CHAU
Đối với lao động
Liên bang nghị viện ngày 7...

AU-CHAU
ĐỨC
Phái « võ chính phủ » hoạt động...

LẬP ĐẠO UYÊN
Phong trào quá khích bị đàn áp...

Mưu hại đồng lý Valdemaras
Ông Pleckaitis, về phái quá-kiến...

TAM KỲ THƯ QUẢN
Ban
Tiểu thuyết, sách học...

Người khỏe lắm con
Thời điểm thuốc dưỡng huyết...

Đời chờ ở
Nhà Dina-Tri-Thy-Xi của tôi...

Tiểu-thuyết I
NGAC-AM THUYẾT BỘ TÙNG-THU...

Tiểu-thuyết II
NGAC-AM THUYẾT BỘ TÙNG-THU...

Thùy Cơ I
Nước ta công nghệ chưa mở mang...

Thùy Cơ II
Nước ta công nghệ chưa mở mang...

TAM KỲ THƯ QUẢN
Ban
Tiểu thuyết, sách học...

Người khỏe lắm con
Thời điểm thuốc dưỡng huyết...

Phải nên phòng trước
Khi trời quá độc, bệnh DICH-TA đã lan khắp...

CẤP CỨU THUY TÁ
của hiệu THAM-THIÊN-ĐƯỜNG. Thiết là một thứ thuốc rất thần hiệu...

ở Trung-kỳ ngài nào muốn mua thuốc cao, đơn, hoàn, tán của Bàn-hiệu hay muốn làm Đại-lý, xin cứ viết thư cho ông

TRẦN-KIỆM-QUÁN
Đại-lý độc-quyền ở Trung-kỳ
Rue Đông-ba - HUẾ

THAM-THIÊN-ĐƯỜNG
HAIPHONG
MAGASIN DE SOIERIES

TÂN LỢI
188-140, Bđ Tổng-độc-Phương (CHOLON)

Bản hiệu bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ hàng Tàu, Ang Thương-hải như là: lenh, xuyên, trừu, cặm-nhung, cặm-châu v...

Trở bán sỉ và lẻ đủ thứ màu nhuộm của Tây biệc "Teinture ideale" danh tiếng thuốc này ở Nam-kỳ.

Bánh hộp biscuits "Kim-Thời" của bản hiệu chế tạo chẳng khác nào biscuits melanges choisis của Tây, được nhiều người khen ngợi.

Bản hiệu buôn bán đủ mọi chợ năm cùng các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ.

Ở xa xin viết thư thương-ngãi
TÂN-LỢI
188-140 Bđ Tổng-độc-Phương (Cholon)

BAC NINH
BỆNH QUI DA CÓ THUỐC TIỀN
Nếu ai mắc phải bệnh LẬU hay ĐƯƠNG...

TIẾNG ĐỒN VANG
Giấy AN-THÀNH vừa đẹp, vừa tốt, ở đâu?
37 Phố hàng Đào HANOI

Giấy Annam một để da tây mỗi tang lót lenh, giá bán 3500 một đôi. Một da tây để Crêpe 3500. Một bọc lenh để Crêpe 1500. Một bọc lenh để da tây 3500.

Các áo bằng da: Porte-feuille, valise, yên ngựa, cặp sách, 2 ngăn bằng da crocodile có khóa 12000 một cái, da Janco mềm 7000, da Hồng-Kông 4000.

Nên viết thư ngay kẻo hết
Thứ đến manchon TITO LANDI là thứ tốt nhất hàng ở bên PHÁP sang có lì thỏi. Hiệu HƯƠNG-KY HANOI buôn được tận gốc cho nên giá rẻ, các quý khách nên viết thư về Hiệu ấy mà lấy Catalogue ngay kẻo hết.

THUỐC THIÊN-THỜI CHO KHÔNG
Mẫu thuốc « TẾ-CHƯƠNG-TÂY-THIÊN-HOAN » của tiệm thuốc bắc MÔNG-LƯƠNG-ĐƯỜNG ở thành phố SOCTRANG.

Hoàn thuốc này Tiểu-hiệu chế ra hơn 4 năm nay đã được số Thái-y-Viện chứng nghiệm, có gói cho khắp cõi Đông-Pháp, đông đảo mạnh mẽ, hằng ngày đều có thư gởi tới xin thuốc và để lời minh lệ.

Hoàn thuốc này Tiểu-hiệu chế ra để cho không, ở gần thì do nơi Tiểu-hiệu mà xin, bất luận kẻ quen người lạ ban đêm, ban ngày, khi nào hồi đến thì Tiểu-hiệu cho liền; còn ở phương xa muốn dùng hoàn thuốc này, gửi thư tới để chờ ở cho rõ ràng, Tiểu-hiệu sẵn lòng gởi tới cho liền, khỏi tốn chi cả. Cách dùng có toa về sau. Sàng. Các chú qui-vị hảo-tâm, muốn mua năm, mười chục, để bố thí làm phước, xin mua Mandai gói đũa, thì Tiểu-hiệu cũng bán nhưng chỉ tính đủ vốn tiền thuốc, còn đóng gói và số phí gởi thuốc thì Tiểu-hiệu chịu.

Kính cáo
MÔNG-LƯƠNG-ĐƯỜNG
Pharmacie Annamite N° 80 rue de Daingai Soctrang

CÁC HIỆU BUÔN TO ĐỀU CÓ BÁN LẺ CÁ
THUỐC LÃO HOÀNH - PHÁT

LY SENG BAO 42 HANG BO HANOI

Đại lý có đều ở các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ.

HÀNG THUỐC NORMALE
L. SARREAU
LÀ HÀNG-THUỐC ĐẲNG

« TIN-CẬY » HƠN HẾT
Vi thuốc bán rất Tinh-khiết và Hảo-hạ; Ở xa mua thuốc thì gửi mẫu miễn và kỹ-lượng; Catalogue y-được Bắc-si RUDY gửi cho không.

Xin hỏi lại:
N° 110-128 rue Catinat SAIGON

NAM-KY TAM-THÀNH-ĐƯỢC
TRỪ-TÊ, BỒ-HUYẾT, GIẢI-LAO?
Hiệu TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG HỒCMON

TẾ-CẤP PHỒ-NGUY TAM-THÀNH-ĐƯỢC
Có ba thứ thuốc hay, đã giúp được nhiều bệnh mạnh nên gọi là TAM-THÀNH-ĐƯỢC

1 Thứ hiệu tế bại hoàn « Kính cáo đồng bào si mất bệnh » hàng là hai xối nước mỗi cách thế nào mau mau gởi thư đến hiệu TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG HỒC-MÔN kiếp lấy, thuốc trừ tê mà uống thì át được maub-giỏi, giá mỗi hộp 1500. Vì anh cả nghề nản không làm mà vươn lên bình là, lập tức viết thư đến bản hiệu TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG vui lòng gởi thuốc cho không.

Quyết « Bất thục Ngôn »
2- Sĩ lao bỏ tận hoàn, là thế bất thục cho qui ông qui thầy, qui học anh bỏ phải trừ ho, hoặc đi tinh một mới; bỏ ao giắt từ. Giá mỗi hộp 1500.

3- ĐIỀU KINH BỆCH ĐÁI HON, Các quý, qui đã dùng bỏ hàng đũa bình và trở Bạch-Đái ho trở xảy xẩy, hết sỏi sỏi, hết nước mũi, đặng tư thuốc do thuốc rất hay mỗi hộp 1500.

Bản hiệu có chế LÃO-THỰC-ĐIẢ (cứu chứng cứu người) LỘC-GIÁC-GIẢO cứu kỳ thương bệnh, để làm là, hoặc dùng than mà uống bỏ, mỗi lượng giá 1500.
Thưa qui vị đồng bào 3 thứ thuốc mới trên đây, cần là tinh chất cao lượng phong vị tinh chế; THÌNH qui CỎ, qui Thầy dùng mà bỏ đặng thì át được thương-cường qui thầy linh nghiệm chẳng bỏ sai.

CÁCH GỬI: Mua thuốc, thư, hoặc Mandai tại địa này:
M. TRƯƠNG MINH Y Directeur TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG,
N° 4 Rue de la Gare HỒC-MÔN (GIÁ-DỊNH)
Qui nghĩ có mua ba thứ thuốc này, xin nhớ mua men-ti gửi trước còn tiền trước về bản hiệu. Muốn đến bản hiệu do ngay đến xe lửa đầu,
Thành được nước nhà Đồng-bào huệ có?